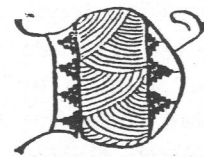


O PŘIROVNÁNIE LI<D>SKÉHO STAVU  
<K> KÓRÓM ANDĚLSKÝM

59a<sup>1</sup>



lužen sem, slíbiv na počátku těchto kněh, abych v těchto čtvrtých kniežkách pomluvil, kterak se zdejší stav lidský připodobnává k andělským kuoróm. Avšak izádný mě v tom nepopadni, ješto říkám, že tito lidé tohoto stavu budú s těmito anděly tohoto kuoru: dobřef s nimi | budú, když v nebesiech budú; ale byť v tomto kuoru byl neb v tomto z tohoto stavu neb z tohoto, tohoť já neumiem rozsúdiť. Než zde na světě jeden stav lidský většie nese podobenstvie některého kuoru andělského než druhý.

59b<sup>1</sup>

A bývá to, že někdy sprostný sedláček aneb kupček větši má milost k Bohu než některý mnich anebo kněz, avšak oba budeta u Boha, ale jáť neviem, v kterém kuoru který bude. Protož pro nic pro jiné, než abych příčinu měl o každém stavu něco pomluvití, říkám, že ten stav bude s těmito anděly v nebesiech.

Protož tyto čtvrté kniežky počínaje řku, že podle způsobu své múdrosti největši všech pánov pán a král všech králóv, stvořitel Buoh, zpořiedil jest v svém blaženém království a rozdělil to v duostojenství sbor andělský ve tři řády, a to slovú tři jerarchie; a z těch každý řád ještě se trojí ve tři kuory, a tak jest všech kuoróv devět. Takéž zde na světě v svém králevství věčně a vždy blažený Král zpořiedil jest stav trojiego | duostojenstvie: první jest duchovní, druhý světských pánov a třetí obecných světských lidí děl-

59b<sup>1</sup>

ných. Protož, nechaje onoho trojiego porádu andělského, kterým činem to přicházíe, o zdejší m něco umyslil sem pomluviti. Než tolik řku o andělech, že každý nižší andělský 30 řád od Boha, alevšak skrze vyšší sebe řád bére osvíceníe, očistěníe a svého svrchování dokonáníe; očistění miením, ne jako by kdy nečisti byli, ale aby nebyli nečisti. Takéž i my zde, jsúc pod anděly nánižšími, od Boha, avšak skrze 35 anděly svaté máme vše dobré tak velice, až sú staří mudrci pravým všetectvím byli zablúdili, když sú vysokým rozumem srozuměli, že, což se zde děje na světě, to vše jest skrze anděly zlé neb dobré, až sú je za bohy počali jmieti a tu 40 čest, ješto samému Bohu slušie činiti, jim činili: dobrým, aby jim činili dobře, a zlým, aby zlého nepřepúštěli, činiece jim obrazy. A tak zlí andělé, totiž diáblové, vstupovali v ty obrazy a mluvili s nimi a zavedli lid vždy dálež dálež Božím 60a<sup>1</sup> přepušťením | pro jich všetečstvo.

Protož řku: Všecko naše dobré jest jich pomoci, že skrze 45 ně Pán Buoh nám činie, což koli činí. Než nemnieti jest, by andělé komu dobrovolenstvie odjiti mohli; ale posilní často, aby se člověk nerozpače úmysla dobrého neproměnil, aneb uhroze, aby zlého nedokonal.

A takéž právě toto zdejší královstvie své Buoh pósobie 50 jedním zpořiezením druhé. Neb najprv řád duchovní učí řád pánov světských i řád obecných lidí dělných, co mají činiti, a napomíná je, aby vždy pomněli na Buoh, a modlí <se> za ně ve dne i v noci a jich nedostatky v pokání doplňují a Božie mocí hříechy odpúští jim, ač sú se kterých 55 dopustili a kají se, i jiné milosti a kostelnie svátosti jim podává řadem kněžským. Pak řád pánov světských, ten těchto obů brání křivdě, bojuje za ně a oběma pokoje hlédá. Třetí pak řád, dělných lidí, živí tato oba, tělesné potreby jim svú prací dobýváje.

60a<sup>1</sup> 60 A ten trój řád jest samým Bohem | zřiezen. A protož nánižší má obů vyšších poslúchati, jednoho v jednom a dru-

hého v druhém, a prostřední najvyššieho; jakož velí svatý Pavel řka: „Všeliká duše (totíž každý živý) vyšším mocem buď poddána, nebť nenie moci, jedině ot Boha; a což jest 65 od Boha, to jest zpořiezené. Protož, ktož se moci protiví, <ten se Božiemu zpořiezení protiví>; a ktož se Božiemu zpořiezení zprotiví, tenť odsúzenie nalezne.“ Protož dělní lidé obecní buďte poslušní pánov, páni kostelních starost a starosty kostelnie Bohu a jeho Písmu. Neb jakož se veškeren svět divně drží nebem, takéž veškeren pořád zřiezenie 70 Božieho svatým Písmem. Protož i říekáme, že Buoh nad námi utvrdil své Písmo jako nebe. Neb pravda svatého Písma drží nás tvrdo, abychom úmysly našimi nezašli v blud.

A že zvláště máme poslúchati kněží v tom, když koho 75 vyobcují kletbú pro neposlúšenství kostelnie, aby s nimi neobcovali, i musím pověděti, kteří anebo kterým činem s kletými lidmi bez hříecha mohú obcovati.

I pokládají prá|va pateru věc, pro niež mohú s nimi druží 80 obcovati.

První jest: Poddaní, slúhy, čeled mohú obcovati s svým pánem, když ho zajde kletba, ani sú u něho, ale nepochlebujíc jemu v tom, pro něž jej klnú. Ale když již kto v kletbě jest, nemá izádný k němu přistúpiti ani v jeho člověčenstvie vniknúti, dokadž nevejde z klatby. A též, když ho 85 zastihne, má u něho býti, jako jest dříve byl, leč by to zvláště kostel zapověděl, a jmenovitě vida, že takový netbá vyjiti z kletby. Druhé jest: Žena a děti mohú obcovati s kletými, jakož sem řekl, neposilujíc jeho zlú raddú proti kostelu. Třetíe: Pro úžitek svůj aneb onoho. Tíemto činem 90 pro svůj: Když by mi co byl dlužen, mohu jej upomínati z svého. A pak pro onoho úžitek: Když bych jemu radil, kady by z kletby vyšel. Čtvrté: Když bych nevěděl, by byl v kletbě aneb snad mněl, že by z nie vyšel. Páté: Když by byla toho pilná potreba kterakú příhodú, že by snad byl 95